

AUTOPORTRET

Wanda Chotomska

Matejką to ja nie jestem –
malować nie potrafię
i bardzo kiepsko, niestety,
wychodzą mi fotografie.
Choć pstrykam z wielkim zapalem,
zawsze pękają klisze,
więc może lepiej będzie,
jak ja się nie namaluję
i nie sfotografuję,
tylko po prostu opiszę:
Szatynka. Oczy piwne. Siedem piegów na nosie.
Metr sześćdziesiąt dwa wzrostu. Waga - 58.
Znaki szczególne?... W zimie nie mam szczególnych znamion,
a gdy nadchodzi wiosna - skrzydła mi rosną u ramion.
Chociaż jestem dorosła, muszę wyznać ze wstydem,
że dorośli nie mają zrozumienia dla skrzydeł.
Głupia sprawa, naprawdę - człowiek jedzie tramwajem,
człowiekowi spod palta skrzydło trochę wystaje
i już komuś zawadza, i już komuś przeszkadza,
już mandatem mi grożą, już wołają: - Gdzie władza?
Niech nam pani przed nosem tak nie macha skrzydłami,
bo te skrzydła nikomu niepotrzebne są na nic! –
Więc uciekam do dzieci, tak jak do was na przykład.
Jak się macie, kochani? Przyleciałam na skrzydłach!